

prof. JUDr. HELENA VÁLKOVÁ, CSc.

MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR

V Praze dne

Čj. MSP-241/2014-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud ČR

Burešova 20

657 37 Brno

Věc: obv. E. V. G. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: spis OS v Chomutově sp.zn. 29T 55/2013

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného E. V. G., trvale bytem Ch.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému trestnímu příkazu Okresního soudu v Chomutově ze dne 25.3.2013 č.j. 29T 55/2013–54.

Trestním příkazem Okresního soudu v Chomutově ze dne 25.3.2013 č.j. 29T 55/2013–54 byl obv. E. V. G. uznán vinným přečinem podvodu podle § 21 odst. 1, § 209 odst. 1,3 tr. zákoníku, jehož se dopustil tím,

že v přesně nezjištěném dni od 16.7.2012 do 9.8.2012 v Chomutově v několika případech pozměnil lékařské zprávy od různých odborných lékařů z Krajské zdravotní, a.s., Nemocnice Chomutov, a to

tak, že zaměnil původní jméno, na které byla zpráva vystavena, za své nebo změnil datum vystavení zprávy, a poté takto pozměněné zprávy předložil v rámci námitkového řízení posudkové lékařce MUDr. M. Š. z České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ústí nad Labem, čímž chtěl docílit změny stupně invalidity z I. na III. stupeň, čímž by došlo k vyplacení navýšení dávek v následujícím období 3 let ve výši 105.048,- Kč, k čemuž však nedošlo, neboť posudková lékařka zfalšované zprávy odhalila.

Za to byl odsouzen podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku a podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl obviněnému výkon tohoto trestu podmíněně odložen a stanovena zkušební doba v trvání 2 roků.

Trestní příkaz nabyl právní moci dne 20.4.2013, když obviněnému byl doručen dne 11.4.2013 a Okresnímu státnímu zastupitelství v Chomutově dne 10.4.2013.

Citovaným trestním příkazem byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, § 36 odst. 2 a § 314e odst. 1, tr. řádu v neprospěch obviněného E. V. G.

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí.

Podle § 36 odst. 2 tr. řádu musí mít obviněný obhájce také tehdy, považuje-li to soud a v přípravném řízení státní zástupce za nutné, zejména proto, že vzhledem k tělesným nebo duševním vadám obviněného mají pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit.

Podle § 314e odst. 1 tr. řádu samosoudcem může bez projednání věci v hlavním líčení vydat trestní příkaz, jestliže skutkový stav je spolehlivě prokázán opatřenými důkazy, a to i ve zjednodušeném řízení konaném po zkráceném přípravném řízení.

Po přezkoumání spisového materiálu je možno konstatovat, že v průběhu trestního řízení byl opatřen dostatek důkazů umožňujících učinit závěr o tom, že byl spáchán skutek jako takový a že jej spáchal obviněný E. V. G. Samosoudce (stejně tak jako státní zástupce a policejní orgán) však náležitým způsobem nevyhodnotil informace obsažené v posudku o invaliditě obviněného, který zpracovala MUDr. M. Š. a který společně s lékařskými zprávami tvořil přílohu trestního oznámení podaného na obviněného ČSSZ, pracoviště Ústí nad Labem.

Ze zmiňovaného posudku přitom vyplývá, že u obviněného je přítomna mentální retardace lehká na bázi organického postižení mozku s poruchami chování (IQ 58), přičemž se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídající invaliditě I. stupně. Skutečnosti podporující tento závěr pak vyplývají rovněž ze zprávy klinické psycholožky PhDr. M. T., ve které je konkretizováno, že obviněný je osobností s aktuálním intelektovým výkonem v pásmu lehké mentální retardace, nález má známky organického postižení CNS těžšího stupně, zřejmě na bázi perinatálního postižení, aktuálně přetrvává zvýrazněná anxiosně–depresivní symptomatologie, jedná se o osobnost psychosociálně a psychosexuálně retardovanou. Zřejmě se jedná o trvalý stav.

Informace obsažené v lékařských zprávách nasvědčují tomu, že obviněný může trpět duševní poruchou, která v době činu vylučovala nebo snižovala jeho přičetnost. Dle ustálené judikatury je soud tuto okolnost, jako základní podmínku trestní odpovědnosti pachatele, případně jako okolnost

významnou pro rozhodnutí o trestu popř. též o ochranném léčení, povinen objasnit. Dokazování tedy mělo být po přibrání příslušného znalce zaměřeno i k objasnění otázky, zda obviněný v době spáchání trestné činnosti netrpěl duševní poruchou, jež by vylučovala nebo snižovala jeho přičetnost, tedy zda byl schopen rozpoznat protiprávnost činu a ovládat své jednání.

Informace obsažené ve zmiňovaných lékařských zprávách měly zároveň jak ve státním zástupci, tak v samosoudci vyvolat pochybnosti o skutečnosti, zda obviněný je schopen se náležitě hájit. Obviněnému však ani v přípravném řízení ani v řízení před soudem obhájce ustanoven nebyl. Došlo tak k porušení práva obviněného na řádnou obhajobu.

Ve shora naznačených směrech byl rozhodnutím samosoudce Okresního soudu v Chomutově porušen zákon v neprospěch obviněného E. V. G.

Navrhují proto, aby Nejvyšší soud ČR:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným trestním příkazem Okresního soudu v Chomutově ze dne 25.3.2013 č.j. 29T 55/2013 – 54 a v řízení, které tomuto rozhodnutí předcházelo byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, § 36 odst. 2 a § 314e odst. 1 tr. řádu,
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadený trestní příkaz zrušil a zrušil též všechna další rozhodnutí na zrušený trestní příkaz obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. a dále postupoval dle § 270 odst. 1 tr. řádu a Okresnímu soudu v Chomutově přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [4 Tz 31/2014](#)